Lietas Nr. C29752811
Lietas arhīva Nr. C-1989-13/17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 23.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa, tiesnese Jolanta Zaškina, ar tiesas sēdes sekretāri Valsts amatpersona, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „JULIANUS FINANSES" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu un

konstatēja

SIA „JULIANUS FINANSES" cēlusi tiesā prasību pret /pers. A/ par galvenā parāda Ls 211,77 un procentu Ls 211,77 piedziņu sakarā ar atbildētājas un AS „Swedbank" (iepriekš AS „Hansabanka") starpā 2007.gada 22.martā noslēgtā līguma par EGO norēķinu kartes izsniegšanu un izmantošanu neizpildi. AS „Swedbank" prasījuma tiesības cedētas prasītājai ar 2008.gada 16.oktobra cesijas līgumu Nr.HB003. Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1756., 1793., 1797., 1798., 1801 un 1805.pantu.

Prasītāja lūgusi izskatīt lietu bez sava pārstāvja piedalīšanās, norādot, ka prasību uztur.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību nav sniegusi.

Par tiesas sēdi atbildētājai paziņots Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti ierakstītā sūtījumā uz atbildētājas deklarēto dzīvesvietu.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja rakstveida paskaidrojumus par prasību nav sniegusi un nav paziņojusi tiesai neierašanās iemeslu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.^{1} panta pirmo daļu ir pamats taisīt lietā aizmugurisku spriedumu.

Tiesa, pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš aizņēmis. Civillikuma 1764.panta noteikumi paredz, ka visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji, savstarpēji vienojoties.

Civillikuma 1793.panta 3.punktā noteikts, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Savukārt 1801.pantā noteikts, ka cesijaslīgumustarp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. Saskaņā ar Civillikuma 1805.pantu no cesijas brīža cesionārs iegūst tiesības darboties ar kreditora tiesībām.

No lietas materiāliem redzams, ka 2007.gada 22.martā starp atbildētāju un AS „Swedbank" (iepriekš AS „Hansabanka") noslēgts EGO kartes līgums, saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegta norēķinu karte EGO ar kredītlimitu Ls 200 apmērā, kas atbildētājai tā izmantošanas gadījumā bija jāatmaksā, veicot ikmēneša maksājumus Ls 10,68 apmērā līdz katra mēneša 25.datumam. Procentu likme par kredītlimita izmantošanu noteikta 23 % gadā, par pamatsummas atmaksas kavējumu 60 % gadā. Maksa par kredīta limita pārsniegšanu – 60 % gadā (9.-11.lietas lapa).

Parakstot līgumu, atbildētāja apliecinājusi, ka ir iepazinusies ar bankas Vispārējiem darījumu noteikumiem un EGO kartes lietošanas noteikumiem.

Atbildētāja, pārsniedzot piešķirto kredītlimitu, līgumā noteiktajā kārtībā nav atmaksājusi AS „Swedbank" piešķirtos kredīta līdzekļus Ls 211,77.

2008.gada 25.aprīlī AS „Swedbank" vienpusēji atkāpusies no līguma (12.lietas lapa).

2008.gada 16.oktobrī starp AS „Swedbank" un prasītāju noslēgts cesijaslīgumsNr.HB003 (12. un 13.lietas lapa). Saskaņā ar cesijaslīgumanoteikumiem prasītāja ieguva prasījuma tiesības uz atbildētājas saistībām (līguma 1.1.punkts). Atbildētājai par prasījuma cesiju un parādu saistībām paziņots 2008.gada 30.oktobrī (14. un 15.lietas lapa).

Saskaņā ar prasītājas sastādīto parāda aprēķinu, kuru atbildētāja nav apstrīdējusi, līdz ar ko tiesai nav pamata apšaubīt tā pamatotību, no atbildētāja prasītājas labā jāpiedzen neatmaksātais aizdevums Ls 211,77.

Prasība daļā par līgumisko procentu piedziņu pēc līguma izbeigšanas ir noraidāma.

Civillikuma 1589.pantā ir paredzēta vienpusējas atkāpšanās tiesība no līguma, ja tāda tiesība ir bijusi pielīgta līgumā.

No lietas materiāliem redzams, ka AS „Swedbank", izmantojot līguma 9.6.punktā paredzētās tiesības 2008.gada 25.aprīlī vienpusēji atkāpusies no līguma (12.lietas lapa). Ja līguma darbība ir izbeigta, tad prasītājai nav tiesiska pamata piemērot līgumā paredzēto procentu likmi.

Šāds viedoklis ir pausts arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts paplašinātā sastāvā 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā SKC-644/2013 atzinis, ka līgumiskie procenti un līgumsods ir atlīdzināms līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt, proti, konkrētajā gadījumā līdz bankas vienpusējas atkāpšanās no līguma dienai.

Tādējādi, tiesa uzskata, ka nav pamata piedzīt līgumiskos procentus par laika posmu no vienpusējas atkāpšanās no līguma dienas 2008.gada 25.aprīļa līdz 2011.gada 15.augustam, bet gan prasītājas labā par šo laika posmu, pamatojoties uz Civillikuma 1759.panta 1.punktu, piedzenami likumiskie procenti Ls 41,88 (Ls 211,77 x 6 % : 365 x 1203 nokavējuma dienas).

Kopējā no atbildētāja piedzenamā summa ir Ls 253,65 (pamatparāds Ls 211,77 un nokavējuma procenti Ls 41,88 par laika periodu no 2008.gada 25.aprīļa līdz 2011.gada 15.augustam).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.pantā noteiktajiem valsts nodevu apmēriem (redakcijā uz prasības celšanas dienu) un 41.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi Ls 53,30, ko veido valsts nodeva Ls 50 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājai atzīstamas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei /izsoles dienai/ saņemt no atbildētājas likumiskos procentus, kas saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu ir seši procenti no simta gadā.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 195., 204.^{1}, 208.^{2} un 208.^{4} pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/ SIA „JULIANUS FINANSES" labā neatmaksāto aizdevumu Ls 211,77, nokavējuma procentus par laika periodu no 2008.gada 25.aprīļa līdz 2011.gada 15.augustam Ls 41,88 un tiesas izdevumus Ls 53,30, kopā Ls 306,95 (Trīs simti seši lati 95 santīmi).

SIA „JULIANUS FINANSES" ir tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei /izsoles dienai/ saņemt no /pers. A/ likumiskos procentus (seši procenti no simta gadā) no neatmaksātās parāda summas (Ls 211,77).

Noteikt /pers.A/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

SIA „JULIANUS FINANSES" ir tiesīga pārsūdzēt aizmugurisku spriedumu apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

/pers. A/ nav tiesīga pārsūdzēt aizmugurisku spriedumu apelācijas kārtībā, bet 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese Jolanta Zaškina